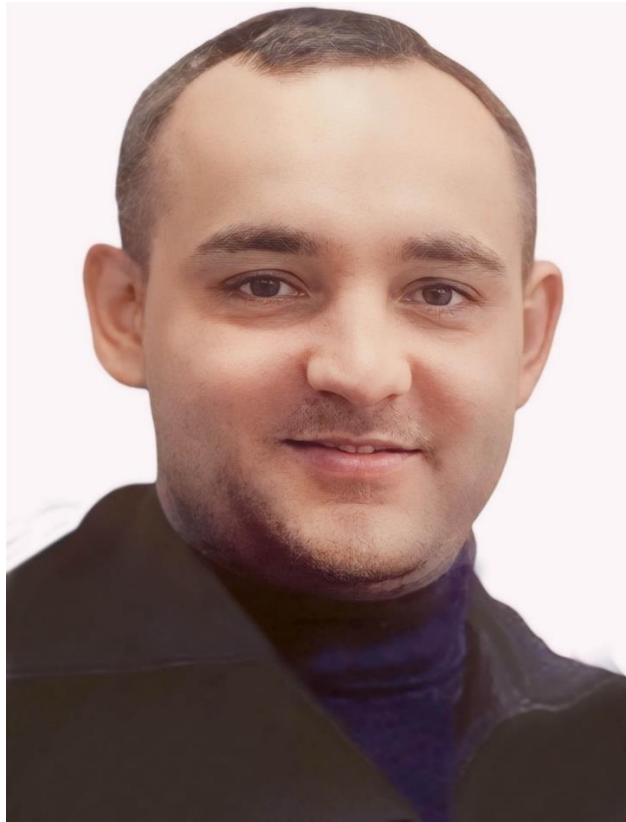

КУРБАНОВ Артур Ібрагімович
Позивний “Archi”
(26.06.1992-12.06.2023)

Народився 26 червня 1992 р. у м. Рубіжне Луганської обл.

Жив у с. Богданівка Павлоградського району Дніпропетровської області.

Артур ріс життєрадісним, веселим, активним хлопцем. Займався спортом – боксом та боротьбою, здобув чимало нагород. Допомігав батькам із домашніми справами та бабусі з дідусем у селі.

Після школи вивчився на автомеханіка у Київському коледжі геологорозвідувальних технологій. Працював у столиці за фахом. А потім створив свою молоду родину та переїхав на Павлоградщину, в Богданівку. Там відкрив власний бізнес – займався вантажоперевезеннями. Коли в родині з'явилася маленька донечка, влаштувався на шахту.

Починав гірником підземним на дільниці ВШТ, згодом освоїв професію машиніста та перейшов на ДКТ. Артур запам'ятався колегам рішучим, цілеспрямованим, роботящим хлопцем. Кажуть, був ініціативним та мав бажання розвиватися.

Чудовий сім'янин, люблячий чоловік, турботливий син і брат, він піклувався про кохану дружину та дітей, допомагав мамі та сестрам. У певний момент життєві обставини склалися так, що він став головною опорою та підтримкою усієї родини. Саме у Артура вдома за традицією усі збиралася на свята та сімейні зустрічі. Він був гостинним хазяїном.

Коли Артур уже боронив Україну на фронті, народився його син. Він встиг тільки один раз побачити малюка. А через три місяці поліг у боях за Батьківщину. Віддав своє життя, щоб його діти росли у вільній та незалежній країні.

Став до лав захисників: 16 вересня 2022 року.

Звання: солдат.

Посада: автомеханік, гранатометник.

Підрозділ: 79-та окрема десантно-штурмова бригада.

Хоча Артур не служив в армії, отримавши повістку, пішов у військо. Після мобілізації він пройшов навчання на Житомирщині. Потім його разом з підрозділом направили захищати Україну від окупантів на Донецькому напрямку. Зокрема перебували під Мар'їнкою, а згодом – поблизу с.Новомихайлівка.

Якось солдат зміг взяти у полон росіянина та передати його командуванню. А взагалі про фронтове життя багато не розповідав, оберігав рідних від хвилювань. «Зараз виконаю свою роботу, і все буде добре», – запевняв воїн.

Загинув 12 червня 2023 року. Під час інтенсивного наступу російські війська застосували важку артилерію. В окоп, де перебував Артур, залетів снаряд та розірвався поряд із захисником. Воїн помер від важких поранень. Підрозділ Артура зазнав у той день значних втрат.

Похований на центральному цвинтарі у с. Богданівка.

Нагороджений:

- Указом Президента України №698/2023 від 19 жовтня 2023 р. орденом «За мужність» III ступеня (помертньо).
- Присвоєно звання «Почесний громадянин м. Тернівка» (помертньо).
-

У Артура залишилися дві доньки, син, дружина, мати та три сестри.